

§ 26.

Naar unge Menneffer imellem 15 og 18 Aar sættes i Fængsel paa Vand og Brød, maa Straffen ikke vare uafbrudt længere end 3 Dage. I Krigsffibene anvendes den ikke i mere end 2 Gange 3 Dage, og ellers maa den ingensinde overstige 6 Gange 3 Dage. Efter at Straffen har været 3 Dage, gives en Mellemfrist af 2 Dage, i hvilken den Paa-gjældende, hvad enten simpelt eller strengt Fængsel paa Vand og Brød er ham tilkjendt, holdes i Bagtarrest eller ombord i Skibe efter Omstændighederne under Opsigt. Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 3 Dage for unge Menneffer, som paa den Tid, Straffens Fuldbgyrdelse begynder, ere mellem 15 og 18 Aar gamle, anses lige med samme Straf i 5 Dage for ældre Personer. Dersom der paa Grund af bemeldte unge Menneffers Udseende eller andre Omstændigheder maatte i en Sag opstaae Tvivl om, hvorvidt de uden Fare for deres Helbred kunne udholde Fængsel paa Vand og Brød, bør herom, forinden Straffen fuldgyrdes, indhentes Betænkning fra vedkommende Læge.

§ 27.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa Officerer, med mindre de maatte have forskyldt denne Straf for nogen Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende.

Underofficerer maae ikke straffes med strengt Fængsel paa Vand og Brød uden i Forbindelse med Bestillings Fortabelse.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbgyrdelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensejtes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Tilsvarende skulle de Personer, der efter Lægens Bidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Deel af samme, hensejtes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 28.

Fæstningsarrest er enten simpel eller streng Fæstningsarrest. Den udstaaes i et Arrestværelse i en Fæstning. Hver Arrestant bør være indelukket i et særskilt Værelse.

§ 29.

Den, som er dømt til simpel Fæstningsarrest i længere Tid end 1 Maaned, tillades det efter den første Maanedes Udlob at bevæge sig under behørig Opsigt og uden Bærge i en Tid af indtil 2 Timer daglig paa et affides Sted i Fæstningen. I den første Maaned af Fæstningsarrest gives ikke en lige Tilladelse til Bevægelse i fri Luft, men naar nogen saadan Bevægelse dog anses nødvendig for den Arresteredes Helbred, kan Fæstningens Høistbefalende tillade den, men ikke oftere eller i længere Tid end nødvendigt og ordentligvis ikke over 1 Time om Dagen. Det kan tillades den, som udholder simpel Fæstningsarrest, at modtage Besøg nogle faa Timer om Dagen, men ikke at holde noget Selskab.

§ 30.

Den, som er dømt til streng Fæstningsarrest, tilstedes der ikke nogen anden Bevægelse i fri Luft end efter Reglerne i § 29 for den første Maaned af simpel Fæstningsarrest. Han maa ikke modtage Besøg, undtagen naar han under overordentlige Omstændigheder erhoder særlig Tilladelse dertil af Fæstningens Høistbefalende.

§ 31.

Fæstningsarrest er anvendelig paa Officerer, men ikke paa Underofficerer og menige Krigsmænd, streng Fæstningsarrest ogsaa paa Officerer, som straffes med Embeds eller Bestillings